

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3621/2022-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlenji Fellner, predsjednice vijeća, Mirjane Čačić i Arme Vagner Popović, članica vijeća te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Željka Uhlira kojeg zastupa opunomoćenik Nikša Stančić Rokotov, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Stančić-Rokotov i partneri, Marulićev trg 17/III, Zagreb, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-2105/19 od 29. srpnja 2022. na sjednici vijeća održanoj 19. travnja 2024.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-2105/19 od 29. srpnja 2022.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe.

Obrazloženje

1. Presudom prvostupanjskog suda odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev za poništenje odluke tuženika, broj: 711-I-1177-P-79-18/19-15-12 od 10. svibnja 2019., te je odbijen zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.
2. Navedenom odlukom tuženika utvrđeno je da je tužitelj počinio povredu članka 27. u vezi s člankom 8. i 9. Zakona o sprječavanju sukoba interesa („Narodne novine“, broj: 26/11., 12/12., 126/12., 48/13. i 57/15) time što je propustio po pisanom pozivu tuženika priložiti odgovarajuće dokaze potrebne za usklađivanje imovine prijavljene u izvješćima o imovinskom stanju podnesenim povodom stupanja na dužnosti i prestanka njihova obnašanja, pobliže navedeno u točki I. izreke Odluke, s podacima o imovini koja je utvrđena u postupku redovite provjere na temelju podataka pribavljenih od državnih tijela. Za povredu opisanu pod točkom I. Odluke tužitelju je izrečena sankcija iz članka 42. stavak 1. podstavak 2. navedenog Zakona, odnosno obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 3.000,00 kuna koja će trajati dva mjeseca te će se izvršiti u dva jednaka uzastopna mjesečna obroka, svaki u pojedinačnom mjesečnom iznosu od 1.500,00 kuna.
3. Tužitelj je protiv citirane presude prvostupanjskog upravnog suda podnio žalbu iz svih zakonom propisanih razloga. Smatra da tuženik pogrešno tumači odredbu

članka 27. Zakona o sprječavanju sukoba interesa kojoj je svrha kažnjavanje pasivnosti dužnosnika, a ne utvrđenog nesklada. Ističe da nije bilo mjesta pokretanju postupka temeljem navedenog članka obzirom da se nije oglušio na poziv Povjerenstva te je u ostavljenom roku dostavio dokaze potrebne za usklađivanje prijavljene s utvrđenom imovinom. Navodi da je riječ o represivnoj normi čija primjena podrazumijeva tzv. standard predvidljivosti norme. Smatra kako represivnu normu treba tumačiti onako kako piše, te Povjerenstvo kao upravno tijelo nije ovlašteno širiti područje primjene represije. Poziva se na odluku Ustavnog suda u predmetu „Karamarko“ u kojoj je Ustavni sud jasno izrazio stajalište kako Povjerenstvo nema nikakvih sudbenih ovlasti. Zaključuje kako Povjerenstvo nije postupalo kao administrativno tijelo, nego kvazisudbeno tijelo koje je proširilo zonu kažnjivosti članka 27. navedenog Zakona. Predlaže usvojiti žalbu, preinačiti prvostupanjsku presudu, usvojiti tužbeni zahtjev uz naknadu troškova ovog postupka i troška sastava žalbe.

4. Tuženik u odgovoru na žalbu osporava osnovanost žalbe u cijelosti. Navodi da tuženik uzima u obzir samo prvi dio odredbe članka 27. predmetnog Zakona, dok drugi dio odredbe koji glasi „ili pak ne priloži odgovarajuće dokaze potrebne za usklađivanje prijavljene imovine s utvrđenom imovinom u postupku provjere s pribavljenim podacima o imovini dužnosnika“ u potpunosti zanemaruje. Ističe svoje shvaćanje opravdanja nesklada koje pretpostavlja da bi dužnosnik trebao dokazati da je njegovo imovinsko stanje onakvo kakvim ga je prikazao u podnesenim izvješćima, a da podaci koje je pribavilo Povjerenstvo ne prikazuju stvarno stanje. Sukladno navedenom, tužitelj bi opravdao nesklad ako bi dokazao da nije u vrijeme podnošenja izvješća o imovinskom stanju, odnosno sve do 26. lipnja 2018. bio vlasnik predmetnog stana u Zagrebu. Vezano za pozivanje tužitelja na odluku Ustavnog suda u predmetu U-III-673/2018 te zaključka da Povjerenstvo nema sudbenih ovlasti, tuženik ističe da se navedeno ne može dovesti u vezu sa utvrđivanjem povrede i izricanjem sankcije tužitelju u konkretnoj pravnoj stvari. U točki 8. odluke, na koju se poziva tužitelj, Ustavni sud je jasno istaknuo da je svrha sankcija Zakona o sprječavanju sukoba interesa kažnjavanje onih koji se ne pridržavaju zakonskih obveza propisanih tim Zakonom, o kakvoj se situaciji nesporno radi u konkretnom slučaju. Predlaže da se žalba odbije i potvrdi prvostupanjska presuda.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ocjenjujući zakonitost prvostupanjske presude u granicama razloga navedenih u žalbi ovaj Sud nalazi da je osporena presuda kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja pravilna i zakonita, kako u pogledu utvrđenih činjenica, tako i u pogledu primjene materijalnog prava, te ne nalazi povredu pravila sudskog postupka, a presuda prvostupanjskog suda sadrži obrazloženje sukladno odredbi članka 60. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21).

7. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tuženik utvrdio da je usporedbom podataka iz podnesenih izvješća o imovinskom stanju dužnosnika i podataka prikupljenih od nadležnih tijela u Republici Hrvatskoj utvrđen nesklad između prijavljenih i prikupljenih podataka, jer tužitelj u izvješćima o stanju imovine podnesenima 12. travnja 2013. povodom stupanja na dužnost zamjenika ministra Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, 16. ožujka 2016., povodom prestanka obnašanja te dužnosti, 21. ožujka 2017. povodom proteka 12 mjeseci od prestanka obnašanja dužnosti zamjenika ministra u istom ministarstvu i 13. kolovoza 2017. povodom početka obnašanja dužnosti državnog tajnika u istom ministarstvu, nije naveo sve nekretnine koje su u zemljišnim knjigama nadležnog zemljišnoknjižnog suda

upisane kao vlasništvo tužitelja. Utvrđeno je da tužitelj nije naveo suvlasništvo $\frac{1}{4}$ dijela stana u _____ površine 75 m², upisane u zk.ul. _____ k.o Grad Zagreb, kč.br. ____ te tavanski dio zgrade iste nekretnine u _____ Tuženik je zaključcima od 25. travnja 2018. i 1. veljače 2019. pozvao tužitelja da dostavi očitovanje, zajedno s potrebnim dokazima, u kojem će pojasniti utvrđeni nesklad između prijavljene imovine iz izvješća i stanja imovine koje proizlazi iz podataka pribavljenih od nadležnih tijela. Tužitelj je 4. svibnja 2018. te 12. veljače 2019. dostavio pisano očitovanje u kojem je naveo da nije bio svjestan prijenosa $\frac{1}{4}$ idealnog dijela roditeljskog stana koje mu je majka darovnim ugovorom prenijela dok je bio maloljetan, a samim time i tavanskih prostora obzirom da se radi o zajedničkim dijelovima zgrade nad kojima ima suvlasništvo ex lege.

8. Prema odredbi članka 27. Zakona o sprječavanju sukoba interesa ("Narodne novine", broj: 26/11., 12/12., 126/12., 48/13., 57/15. dalje: Zakon), propisano je da ako dužnosnik ne dostavi Povjerenstvu pisano očitovanje iz članka 26. u roku od 15 dana ili pak ne priloži odgovarajuće dokaze potrebne za usklađivanje prijavljene imovine s utvrđenom imovinom u postupku provjere s pribavljenim podacima o imovini dužnosnika, Povjerenstvo će pokrenuti postupak protiv dužnosnika zbog kršenja odredbe iz članka 8. i 9. ovog Zakona.

9. Na tako utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo, odredbu članka 27. Zakona, prema kojoj bi dužnosnik trebao obrazložiti i dokazati da je njegovo imovinsko stanje upravo onakvo kakvim ga je prikazao u podnesenim izvješćima o imovinskom stanju, a da podaci koji proizlaze iz pribavljene dokumentacije od nadležnih državnih tijela ne prikazuju stvarno stanje, odnosno nisu usklađeni sa stvarnim stanjem.

10. Prvostupanjski sud je pravilno zaključio da iz dokaza koje je tužitelj dostavio uz očitovanja proizlazi da su upravo podaci pribavljeni od nadležnih tijela istiniti i točni te da je tuženik u postupku redovite provjere točno utvrdio stanje imovine tužitelja, za razliku od podataka navedenih u podnesenim izvješćima, koji su nepotpuni i netočni, dakle tužitelj je svojim očitovanjem potvrdio postojanje nesklada.

11. Stoga, premda je tužitelj dostavio dokaze, tj naknadno prijavio imovinu u svojim izvješćima, to se sukladno stajalištu prvostupanjskog suda ne smatra odgovarajućim dokazom, u smislu odredbe članka 27. Zakona, a čije mišljenje je prihvatio i ovaj Sud, stoga su žalbeni prigovori u tom pravcu neosnovani.

12. Imajući u vidu sve naprijed navedeno i utvrđeno ovaj Sud nalazi da se osporena presuda ne može ocijeniti nezakonitom niti po jednoj osnovi propisanoj citiranom odredbom Zakona budući da je prije donošenja prvostupanjske presude postupak proveden sukladno odredbama Zakona o upravnim sporovima, a sama presuda je utemeljena na dokazima i činjenicama utvrđenim u postupku donošenja pojedinačne odluke tuženika, ali tijekom upravnog spora.

13. Prvostupanjski sud je osporenu presudu utemeljio na dokazima i činjenicama koji su u postupku donošenja pojedinačne odluke javnopravnog tijela, kao i tijekom upravnog spora, pravilno i u potpunosti utvrđeni, nakon čega je, pravilnom primjenom citiranih odredbi materijalnog prava, osnovano zaključio da je u konkretnoj upravnoj stvari tužitelj kao državni dužnosnik propustio po pisanom pozivu priložiti odgovarajuće dokaze kojima bi otklonio utvrđeni nesklad između prijavljene imovine u izvješćima o imovinskom stanju s podacima pribavljenim u postupku redovite provjere od strane nadležnih tijela, čime je propustio ispuniti obvezu iz članka 27. u vezi s člancima 8. i 9. Zakona o sprječavanju sukoba interesa.

14. Naposljetku, treba reći da je s obzirom na utvrđene povrede od strane tužitelja, tuženik pravilno primijenio i odredbe članka 42. stavak 1. podstavak 2. Zakona o sprječavanju sukoba interesa glede izricanja novčane kazne tužitelju.

15. Kako tužitelj nije uspio sa žalbom, to u smislu odredbe članka 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima nije osnovan niti njegov zahtjev za naknadu troškova sastava iste.

16. S obzirom na naprijed navedeno i utvrđeno, a kako tužitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju zakonitost presude prvostupanjskog upravnog suda, trebalo je na temelju odredbe članka 74. stavak 1. i članka 79. stavak 6. Zakona o upravnim sporovima, riješiti kao u izreci.

U Zagrebu, 19. travanj 2024.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner

Dokument je elektronički potpisan:

Ana Berlengi
Fellner

Vrijeme potpisivanja:

22-05-2024
13:47:36

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#OC1156415448522D3133363133339630303638
OU=Signature
S=Berlengi Fellner
G=Ana
CN=Ana Berlengi Fellner

Broj zapisa: **9-30866-85654**

Kontrolni broj: **0e864-46819-277a8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ana Berlengi Fellner, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.